

ZPRÁVA PŘEDSEDY

Vážení členové,

každý rok přemýšlím, co vám ve své zprávě sdělím. A čím víc členských schůzí mám za sebou a čeká mě napsat další zpráva, tím víc se bojím, že se budu opakovat.

Mohu tu vyjmenovat všechny akce, které klub uspořádal, kolik vystavovatelů se výstav zúčastnilo nebo kolik týmů přijelo soutěžit o titul Mistra ČR v agility. Určitě znovu musím opakovat, jak málo členů se do příprav a organizování našich akcí zapojuje.

Mohu tu vyjmenovat, kolik jsme zařadili mladých pejsků a fenek do chovu, kolik se narodilo štěňat, kolik chovatelů se na chovu podílí apod.

Mohu tu opakovaně zdůraznit, že je náš klub ekonomicky stabilní, že máme a kolik máme finančních prostředků na bankovním účtu.

Mohu tu vyjmenovat chovatelské úspěchy na poli mezinárodních výstav či dokonce výstav evropských a světových a vypočítávat, kolik jste vy s vašimi pejsky získali titulů a výborných ocenění.

Ale to vše neudělám, protože to bych sebral vítr z plachet ostatním členům výboru. Já bych se chtěl zamyslet nad úlohou chovatelského klubu. A budu opakovat z mé loňské zprávy, že chovatelský klub je dobrovolný spolek, ve kterém se lidé sdružují se společnými zájmy. Ve spolku by měl každý přispět svou zkušeností, svou radou tomu druhému, méně zkušenému. Před lety, při tvorbě stanov i chovatelského řádu, kolem kterého byla obrovská debata a vedla až téměř k rozdělení členské základny a rozdělení klubu, jsme vycházeli právě z té dobrovolnosti a prosazovali „volnou ruku“ pro chovatele. Nechtěli jsme žádné nařizování, zrušili jsme bonitace a stanovili dle mého názoru velmi snadné podmínky pro zařazení do chovu. Rovněž jsme v té době nechtěli žádný kárný řád, ani nás nenapadlo, že by se našel někdo, kdo by měl potřebu v chovu podvádět.

Bohužel, po několika letech jsem já osobně velmi zklamán přístupem některých našich členů a chovatelů. V současnosti nemáme mnoho nástrojů a nevím, zda chceme nové nástroje vytvářet pro postih těch několika chovatelů, kteří ale bohužel tvoří obraz našeho chovatelského klubu. Tento nelichotivý obraz pak šmahem smázne všechny úspěchy poctivých chovatelů a klubu jako celku. Upřímně říkám, že každému se může něco přihodit, ale vždy se dá společně něco dělat. Nejhorší je si lhát do vlastní kapsy a s klubem nespolupracovat. Samostatná kapitola jsou členové, u kterých je podezření na odchov štěňat bez průkazů původu či dle názoru členů výboru na odchov v nevyhovujících podmínkách. Tento názor není však rozhodující, jak jsme se již přesvědčili a Státní veterinární správa to viděla jinak. Další problémy vytváří ti, co nejsou schopni dodržet základní administrativní postup při odchovu štěňat a i po několika urgencích nemají zapsané vrhy z důvodu nedoložení patřičných dokumentů.

Dovolím si říci za výbor a jistě za velkou část našich členů, že takové členy si náš klub nezaslouží a mezi členy klubu nepatří.

Věřím, že Klub chovatelů grifonků a brabantíků může být třeba klubem s malým počtem členů, ale s poctivými, kterým na pravidlech hry záleží.

Děkuji za pozornost,

V České Lípě, 9.6.2018

